

antages at have Personalkundskab nok, og maatte altsaa dog iye enten til Amtmanden eller til Amtsraadet, hvori Amtmanden ogsaa har Sæde, og Ministeriets Stadsfæstelse vilde kun blive en Formalitet. Nogle af Udvalgets Medlemmer have derhos, uden dog at ville stille noget Forslag derom, troet, at der burde være mindst 2 Landvæsencommissairer i hver Jurisdiction, og at Sogneforstanderskaberne burde have Forslagsret.

Samme Fleerhed formener fremdeles, at det vil være gavnligt til Sagernes Oplysning og hurtigere Fremme, at der kan føres Bidner for selve Landvæsencommissiønen, især naar Formanden er Underdommeren eller den juridisk dannede Amtmand, og under de iøvrigt i Forslag bragte nærmere Bestemmelser.

Endelig har der været Uenighed med Hensyn til, hvorfra Udgifterne i det i § 28 ommeldte Tilfælde skulle udredes, idet Fleerheden antager, at Ligheden med de almindelige Regler om Udredelse af Omkostningerne i Sager, hvori der tilstaaes fri Proces, medfører, at det maa tilkomme Amtsrepartitionssundet at udrede dem.

Udvalgets Mindretal, Klein, kan ikke tiltræde Fleertallets Forslag om, at Landvæsencommissairerne som et Slags communale Ombudsmand skulde bestikkes af Amtsraadet. Efter Mindretallets Formening lader det sig ikke nægte, at Landvæsencommissiønerne udøve en Green af den dømmende Myndighed i Sager, der vel ere af en egen Bestaaffenhed, men ofte af stor Betydning for de Statsborgere, om hvis Rettigheder og Forpligtelser der under samme er Spørgsmaal; men det bør fornemmelig fastholdes som et rigtigt Princip, at det er Statsmagten eller Regjeringen, der autoriserer Dommerne. Den behørig Personalkundskab vil Ministeriet ialtsald kunne forskaffe sig ved at indhente Erklæringer fra de locale Autoriteter, men videre end til at give Amtsraadet en Forslagsret med Hensyn til Bestikfelsen af Landvæsencommissairer bør man formeentlig i intet Tilfælde gaae. I Overensstemmelse hermed foreslaaer Udvalgets Mindretal en ny

Paragraph istedetfor de 3 første Paragrapher af Udvalgets Lovforslag.

Det samme Mindretal anseer det af de i Motiverne til Regjeringens Lovudkast ad § 6 berørte Grunde for utiltraadeligt at tilstede Bidneforsel for selve Landvæsencommissiønerne, hvorved ogsaa større Omkostninger i mange Tilfælde ville foranlediges. Subsidiairt foreslaaer Mindretallet ialtsald kun at tilstede Bidneforsel for Landvæsencommissiønerne, naar Partierne ere enige derom og Bidnerne villige til at møde, og afgive deres Forklaringer for Commissiønen, idet det i sidste Henseende bemærkes, at det synes mindre rigtigt at udstrække Bidnebyrden saaledes, at Bidnerne tilpligtes at afgive Forklaring udenfor deres Bærning. — I Overensstemmelse med det Anførte har Mindretallet nedenfor stillet Forslag til Endringer i flere Paragrapher i det af Udvalget udarbejdede Lovforslag.

Endelig har bemeldte Mindretal ikke kunnet finde det rigtigt eller stemmende med de almindelige Regler, naar Udvalgets Fleertal vil have Udgifterne til Landvæsencommissiønernes Medlemmer i Tilfælde af en Parts Uformuenhed i Forbindelse med Trang og s. v. udredede af Amtscommunen, og som følge deraf vil henlægge Bevillingen af fri Proces i denne Henseende til Amtsraadene; efter Mindretallets Formening bør disse Udgifter i det omtalte Tilfælde afholdes af Statskassen, isfr. og Forslagets § 26, og Bevilling til fri Proces i dette som i andre Tilfælde meddeles af vedkommende Regjeringsembedsmand, altsaa navnlig Amtmanden, om det end indrømmes, at det kan være rigtigt, at han i den Anledning confererer med Amtsraadet.

Endelig har bemeldte Mindretal ikke kunnet finde det rigtigt eller stemmende med de almindelige Regler, naar Udvalgets Fleertal vil have Udgifterne til Landvæsencommissiønernes Medlemmer i Tilfælde af en Parts Uformuenhed i Forbindelse med Trang og s. v. udredede af Amtscommunen, og som følge deraf vil henlægge Bevillingen af fri Proces i denne Henseende til Amtsraadene; efter Mindretallets Formening bør disse Udgifter i det omtalte Tilfælde afholdes af Statskassen, isfr. og Forslagets § 26, og Bevilling til fri Proces i dette som i andre Tilfælde meddeles af vedkommende Regjeringsembedsmand, altsaa navnlig Amtmanden, om det end indrømmes, at det kan være rigtigt, at han i den Anledning confererer med Amtsraadet.

I Genhold til det Ovenstaaende tillader Udvalget (dets Mindretal dog med de nedens anførte Endringer) sig at indstille følgende Lovforslag istedetfor det af Regjeringen foreslagte Udcast.